

Jerzy Paweł Okrajni urodził się 28 kwietnia 1950. Studiował na Wydziale Mechanicznym Technologicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. W roku 1974, po ukończeniu studiów, rozpoczął pracę na Wydziale Metalurgicznym Politechniki. Pogłębiając swoje kwalifikacje obejmował na uczelni kolejne stanowiska, od asystenta stażysty do profesora zwyczajnego Politechniki Śląskiej. W 1982 obronił rozprawę doktorską, a w 1988 Rada Wydziału Metalurgicznego podjęła uchwałę o nadaniu mu stopnia naukowego doktora habilitowanego, postanawiając jednocześnie wyróżnić jego rozprawę habilitacyjną. W 2003 decyzją Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej otrzymał tytuł profesora. Przez ponad 20 lat pełnił funkcje kierownika i opiekuna naukowego Zespołu Mechaniki na Wydziale Metalurgicznym. W latach 1999 – 2002 pełnił obowiązki Prodziekana Wydziału Metalurgicznego, a w okresie od 2003 - 2009 był kierownikiem Katedry Mechaniki Materiałów. Kierowany przez profesora zespół osób związanych z mechaniką na Wydziale Metalurgicznym począwszy od 1990 ściśle współpracował ze środowiskiem lekarzy Śląskiego Uniwersytetu Medycznego i oddziałów ortopedyczno-urazowych śląskich szpitali. Wynikiem tej współpracy jest szereg opracowań o interdyscyplinarnym charakterze, w których warsztat naukowy mechaniki okazał się w istotnym stopniu pomocny dla zrozumienia i rozwiązania problemów z zakresu nauk medycznych. W roku 1997 Politechnika Śląska, Śląska Akademia Medyczna oraz Polskie Towarzystwo Ortopedyczne i Traumatologiczne zorganizowały pierwsze Sympozjum „*Biomechanika w Implantologii*”. Profesor Jerzy Okrajni był pomysłodawcą i przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego bądź Naukowego pierwszego i 5 kolejnych Sympozjów, o charakterze ogólnopolskim lub międzynarodowym, które stały się ważnym, cyklicznym wydarzeniem naukowym, integrującym środowisko lekarzy oraz inżynierów zajmujących się zagadnieniami implantologii. Współpraca z lekarzami to jeden z najbardziej istotnych obszarów działalności naukowej profesora. Zajmuje się m.in. innymi zagadnieniami trwałości materiałów poddanych zmiennym obciążeniom, co okazuje się ważne tak w naukach technicznych, jak i w przypadku implantów stosowanych w ortopedii i traumatologii, od których oczekuje się biogodności oraz spełnienia kryteriów wytrzymałościowych. Badania nad rozkładem naprężeń w kościach prawidłowych i po wszczępieniu endoprotez, w połączeniu z oceną densytometryczną mineralizacji tkanki kostnej okołoprotezowej, stały się już standardem w metodyce naukowych dociekań biomechanicznych aspektów obłuzowań materiałów aloplastycznych. Profesor Jerzy Okrajni jest autorem ponad 200 publikacji, w tym zamieszczonych m.in. w „Chirurgii Narządów Ruchu i Ortopedii Polskiej”, 5 podręczników i promotorem 7 dysertacji doktorskich. Wielokrotnie był konsultantem prac z zakresu ortopedii, traumatologii i rehabilitacji oraz recenzentem rozpraw doktorskich na uczelniach medycznych. Jest osobą powszechnie znaną i szanowaną w naszym środowisku. Odznaczony został Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Damian Kusz